

Sana Yandım

– GürhanGürses · 27 Mayıs 2011

Sana yandım
Ondandır suya hasretliğim
Gözyaşlarımca kavrulmuşluğum
Suya değil
Sana yandım...
Tene değil değen
Ruhadır arşa değen.

Sana yandım
Ondandır bu yanık kalp kokusu
Gözümdeki is tortusu...
Ateşe değil
Sana yandım...
Ondandır bu yabancı korkusu!

Sana yandım
Bile bile ateşlere attım
Cehennemim oldun
Gözü kapalı sana attım kendimi
Ateşim oldun
Galon galon benzin oldum.
Ondandır bu tutuşmuşluğum.

Sana yandım yârim
Bir gül şafağında
Bülbül otağında
Dudağımda şiirler
Yanağına dair
Kalbimde sancılar
Ağladığıma dair

Sana yandım

İçten içe
Küften küfe
Ziftten zifte...
Pastan pasa...

Rezil bir sevmek
Pejmürde bir aşk
İşte benim hikâyem
Çokça dışlanmışlık
Azca çağrılmışlık
Kapıda bir ömür boyu
Severek beklemek
İşte benim dizem
Emekleyerek sevmek
Severek büyümek
Ve insan olmak
Seni bilerek
Aşkına ermek.

Kana kana sana yandım
Yana yana sana yandım
Bana bana sana bandım
Bir uyandım pir uyandım
Aşka uyandım
Sana uyandım.

Sen uyku oldun sana yattım
Sen düş oldun sana daldım
Sen yanak oldun sana kondum
Sen göz oldun sana baktım
Sen ateş oldun sana yandım
Sen sen kaldın
Beni sana kattım.

Duma duma dum.
Sen maşuk oldun
Ben âşık oldum.

Duma duma dum.

Sana yandım
Benzin oldun
Sana kandım
Ađu oldun.

Şimdi sen mahallesinde
Sen sokađında
Sen apartmanında
Bir başımayım, kafa dumanlı
Kalp yaralı...